36 - 99 - 41

MONS. PAVAO ŽANIĆ, BISKUP

MEĐUGORJE

YU - 88000 MOSTAR, ŠETALIŠTE JNA 18

1990.

ISTINA O MEĐUGORJU

1. Istinu o Međugorju istražuje Komisija BKJ, ali taj rad ide presporo, i ja Komisiji ovim želim pomoći da do konačnog suda dođe čim prije. Propaganda za Međugorje se žuri da Crkvu i svijet stave pred fait accompli. To je od početka bila namjera branitelja Međugorja. Treba priznati da su uspjeli, jer protivna strana radi sporo ili šuti. Zato sam, ponukan molbama iz cijeloga svijeta od onih koji vide da je istina pogažena, po svojoj dužnosti i savjesti odlučio da opet progovorim i Komisiji pomognem. Želim dirnuti i probuditi savjest onih koji brane Međugorje. Njihov put je lak, širok i nizbrdast, moj je uzbrdast, trnovit i težak. Crkvi i Gospi nije potrebna neistina. Istina će vas spasiti. Ja sam put, istina i život. Ja zato dođoh na svijet da posvjedočim istinu. Svatko tko je prijatelj istine sluša glas moj... Tako Isus. Za kratki prikaz neistina o Međugorju trebalo bi napisati barem 200 stranica, ali za sada samo ovaj sažetak bez znanstvenog aparata. Neugodno mi je što u nekim recima ja osobno dolazim u prvi plan, ali ja sam od početka "ukazanja", poradi biskupske službe i odgovornosti, bio u centru događanja. Žao mi je i kada iznosim neke "ružne stvari", ali bez toga argumenti gube snagu, a svejedno najteže stvari ostaju prešućene.

2. **Karakteristično stanovište:** "Atlasov" vodič Marina B. u kolovozu '89. dovela mi je svećenika iz Paname, Presbitero Rodriguez Teofilo, parroco de Nuestra Senora de Lourdes. S njim je došla i novinarka Carmen Cecilia Capriles, Gerente General agencije lata, Avenida Alberto Navarro, Apartado 1344 Zona 7, Panama. Marina se predstavila kao vodič, tumač za engleski jezik i međugorska obraćenica. Svećenik me je upitao za razloge zašto ne vjerujem u ukazanja. Rekao sam da ima barem 20 razloga od kojih je i samo jedan dovoljan da svatko trijezan i poučen u vjeri zaključi da ukazanja nisu vrhunaravna. Molio me da mu kažem barem jedan razlog. Ispričao sam mu ukratko slučaj exfratra Ivice Vege. Zbog neposluha on je 1982. po naređenju Svetog Oca od svoje Vrhovne uprave izbačen iz reda OFM, riješen zavjeta i suspendiran "a divinis". Nije se pokorio, i dalje je misio i dijelio sakramente i zabavljao se s ljubavnicom. Ovo je neugodno pisati, ali se mora da se vidi o kome Gospa govori. O njemu je, prema Vickinu dnevniku i prema izjavama svih "vidjelaca", Gospa 13 puta rekla da je on nevin a biskup da je kriv. Kad mu je ljubavnica, s. Leopolda - redovnica, ostala trudna napustili su oboje Međugorje i duhovni stalež i nastanili se u blizini Međugorja gdje im se rodilo dijete, sada već i drugo. Njegov molitvenik se u Međugorju i dalje prodaje u stotinama tisuća primjeraka.

Zamolio sam vodiča Marinu da ovo prevede na engleski. Marina nije kriva što je upala u sredinu koja skriva istinu. Ona je spontano, iskreno reagirala prema međugorskoj praksi: **"Joj, zar ćemo im otkrivati te ružne stvari".** Rekao sam: da

vi te ružne stvari niste skrivali, oni bi u Panami doznali za ovo i ne bi uzalud putovali u Međugorje. Nepošteno je i grijeh je skrivati ovakvu istinu, makar bila i neugodna; treba je reći.

3. Slično se ponaša Laurentin. K meni je došao o Božiću 1983. Ponudio sam mu večeru. Upitao me zašto ja ne vjerujem u ova ukazanja. Rekao sam mu da navodna Gospa prema Vickinu dnevniku i riječima ostalih vidjelaca govori protiv biskupa. On je brzo upao: **"Nemojte to publicirati, jer tamo ima mnogo hodočasnika i obraćenika".** Sablaznio sam se nad stanovištem tog poznatog mariologa. Nažalost, to je do danas ostao temeljni stav Laurentina: istinu skrivati, neistinu braniti. Napisao je desetak većih i manjih knjiga o Međugorju, a na nišanu je skoro uvijek biskup Žanić i istina. On dobro zna što godi ljudskim ušima, pa je lako našao one koji mu vjeruju. A veritate quidam auditum avertent, ad fabulas autem convertentur (2 Tim 4,4 - **Odvratit će uši od istine, a okrenut će se bajkama**). "Vidioci" i branitelji Međugorja na čelu s Laurentinom od početka su vidjeli da suvremeni vjernik u komunističkoj državi vrlo brzo vjeruje u sve "čudnovato", u čudesno, u navodna čudesna ozdravljenja, u navodne Gospine poruke.

4. Glavni stupovi na kojima počiva Međugorje su nadbiskup F. Franić i Laurentin, pa onda o. Lj. Rupčić , OFM; Farisy SJ, Amorth, Rastrelli S.J., neki franjevci, karizmatičari cijeloga svijeta... Brzo je tiskano mnogo knjiga, članaka, brošura, iz-rađeno mnogo filmova, suvenira... na sceni su turističke agencije, hodočašća, molitvenici koje su napisali dva franjevca izbačena iz Reda OFM, Vego i Prusina, u nakladi od 600.000 primjeraka na svim svjetskim jezicima, molitvene grupe izfanatizirane navodnim Gospinim porukama i veliki pokretač svega - novac. Nitko niti ne spominje ono što baca sumnju na ukazanja. Biskup opominje, ali mašinerija sve ruši. Pričalo se o 50 čudesnih ozdravljenja, po 150, 200, 300 itd. Laurentin je izabrao 56 dosjea i poslao na "Bureau medical de Lourdes". Dr. Mangiapan mu je odgovorio u njihovu Bulletin, avril/84 da ovaj dossier nema praktično nikakve vrijednosti, a s njime se ne može služiti niti ga smatrati ozbiljnim dokazom za ukazanja u Međugorju. Mnogo se pisalo o ozdravljenju Diane Basile. Dosje sam poslao u Lourdes i dr. Mangiapan je proučio slučaj i zauzeo "opinion plus que reservee". Radi se o sklerozi multiplex. O ovome opširnije u knjizi.

5. **Vjerodostojnost "vidjelaca". - Mirjana Dragićević.** Mjesec dana nakon početka "ukazanja" otišao sam u Međugorje ispitati "vidioce". Sve sam ih zakleo na križ da mi moraju govoriti istinu (snimljeno na magnetofonskoj vrpci). Prva je bila Mirjana: "Išle smo tražiti ovce i najednom..." (kapelan u župi me upozorio da su išle pušiti, skrivale su to pred roditeljima). "Čekaj Mirjana, ti si pod zakletvom. Jeste li išle tražiti ovce?" Stavila je ruku na usta, "oprostite, išle smo pušiti".

Pokazala mi je i sat na kojem se dogodilo "čudo" jer su se kazaljke pomrsile. Uzeo sam ga, odnio uraru koji reče da je sat pao i dobio defekt. Vratio sam joj ga i rekao da nikome ne govori da se čudo dogodilo. Na kasetama koje je kasnije snimala vidio sam da je i dalje govorila da se čudo na satu dogodilo, i dalje je pričala kako su išle tražiti ovce.

Kasnije je jednom rekla da je Gospa rekla da su sve vjere jednake. Koliko se može Mirjani vjerovati?

6. **Vicka Ivanković** je glavna "vidjelica" prvih godina i preko nje je tvorac Međugorja fra Tomislav Vlašić lansirao najveći dio neistina u Međugorju. Papi se u pismu od 13. IV. 1984. predstavio: "Io sono p. Tomislav il quale secondo la divina providenza guida i veggenti di Međugorje". Bolje bi učinio da se povukao u "pustinju" i da je šutio, jer njegova prošlost o njemu govori dovoljno. Vicka je mnogo pisala i mnogo govorila i tako je padala u brojne kontradikcije. Član prve komisije prof. Nikola Bulat je nju ispitivao i napisao studiju od 60 stranica. Nabrojio je sve nelogičnosti i neistine dnevnika. Ovdje spominjem samo **krvavu maramu**: Pričalo se tada da je neki taksista naišao na nekog čovjeka posve okrvavljenog. Taj mu je dao jednu okrvavljenu džepnu maramu i rekao: "Ovo baci u rijeku!" Otišao je i potom susreo jednu ženu u crnini. Zaustavila ga je i rekla mu da joj doda maramu. On joj je dao svoju, ali ona reče: "Ne tu nego onu krvavu." Dao joj je, a ona će: "Da si je bacio u rijeku ovaj čas bi bio konac svijeta." Pitali smo Gospu, tako je napisala Vicka Ivanković u svom dnevniku, je li ovo istina, a ona je rekla da jest, i: "Onaj okrvavljeni čovjek bio je moj sin Isus, a žena u crnini sam bila ja (Gospa)."

Kakva je ovo teologija?! Isus hoće upropastiti svijet ako se krvava marama baci u vodu, a Gospa je ona koja svijet spašava!

7. **Dana 14. 01. 1982.** došli su k meni Vicka, Marija i mali Jakov. Vicka, uzbuđena jer govori neistinu: "Poslala nas je Gospa da Vam kažemo da ste se Vi prema fratrima prenaglili..." U čemu?"... "Ne znamo". Mostarski kapelani fra I. Vego i fra I. Prusina za koje je Biskup tražio da se udalje iz Mostara zbog nereda i neposluha koje su činili među vjernicima novo-osnovane katedralne župe, branili su se pred svojim poglavarima da neće ići iz Mostara, jer im je Gospa preko Vicke rekla da ne idu, neka ostanu u Mostaru, tako mi reče jedan član provincijalne uprave. Upitao sam Vicku: "A da li Vam je Gospa što rekla o mostarskim kapelanima Vegi i Prusini?" - "Nije, ne znamo ih mi", tvrdili su svo troje. Razgovor je trajao pola sata, sve sam snimio i još nekoliko puta sam ponovio pitanje za Vegu i Prusinu, ali "oni ih ne znaju". Kasnije ću ja doznati iz Vickinog dnevnika da

ih one i te kako dobro znaju. Već mi je bilo jasno da mi lažu, ali im to nisam htio otkriti da bih mogao imati njihovo povjerenje u razgovorima.

8. **Dana 03. IV. 1982.** došli su k meni Vicka i Jakov "poslani od Gospe". Mostarski kapelani Vego i Prusina su koncem siječnja bili izbačeni iz Reda od Vrhovne Uprave OFM. Za njih su se borili branitelji Međugorja i "Gospa". Vicka, jako uzbuđena, reče: "Kada smo zadnji put bili kod Vas nismo Vam rekli što je Gospa naredila, pa nas je ona prekorila, a mi smo koješta govorili pa smo zaboravili". - "A što ste zaboravili?" - "Gospa nam je rekla da Vam kažemo da su oni kapelani Vego i Prusina svećenici, da i oni mogu misiti kao i drugi svećenici..." - "Čekajte, čekajte... Je li Vam Gospa rekla prije nego što ste bili kod mene zadnji put?" - "Da, zato nas je i poslala k Vama, pa sam ja svašta govorila i zaboravila kazati". A tako! A ja sam je direktno više puta pitao, je li vam što Gospa rekla o kapelanima... Bilo mi je jasno da mi laže i to mi je bio jasni dokaz da joj ni druge stvari ne mogu vjerovati. U toj laži je sudjelovala i Marija i mali Jakov.

9. **Koncem siječnja 1983. god**. k meni je došao **o. Grafenauer, DI,** s namjerom da istražuje fenomen Međugorja. Preslušao je dvadesetak kaseta i rekao da ne ide u Međugorje, jer tamo nema Gospe. Na moj poticaj je pošao i nakon par dana vratio se kao "obraćenik" o. Vlašića. Donio mi je par stranica teksta, bacio na stol i rekao: "Evo, biskupe, što Ti Gospa poručuje". Shvatio sam da je to proračunata akcija: pomoću "Gospe" oboriti Biskupa. Ovi su tekstovi mješavina Vickina dnevnika, župne kronike i prepisivanja, tako da je teško ustanoviti gdje je prvotno zapisano. Ovo su Vicka i branitelji Međugorja skrivali pred Biskupom više od godinu dana. Evo nekih izvadaka:

19. XII. 1981.: ... Gospa je rekla da je za ove nerede u Hercegovini najkrivlji biskup Žanić. Za fra Ivicu Vegu rekla je, da on nije kriv, ali da biskup ima svu vlast. Rekla mu je da on ostane u Mostaru i da odatle ne ide.

03. I. 1982.: Svi vidioci skupa pitali su za fra Ivicu Vegu. Gospa je odgovorila: "Ivica nije kriv. Ako ga izbace iz fratara, neka bude hrabar... Ivica nije kriv." To je ponovila tri puta.

11. I. 1982.: Pitali smo ponovno za dvojicu mostarskih kapelana i Gospa je ponovila dva puta ono što je i prije rekla. (14. 1. '82. je Vicka bila kod Biskupa i rekla da ne poznaje Vegu).

20. I. 1982.: Djeca su pitala što će raditi fra Ivica Vego i fra Ivan Prusina sada kad su istjerani. Gospa je odgovorila: "Oni nisu krivi. Biskup se u odluci prenaglio. Neka ostanu."

15. IV. 1982.: Vicka je postavila Gospi pitanje: "Općenito mi sve kaži o Ivici Vegi i Ivanu Prusini." Gospa se najprije nasmijala i počela govoriti: "Oni nisu krivi." Ponovila je dva puta... "Biskup je tu pogriješio... Neka ne idu iz Mostara... Mise mogu ponekad govoriti, ali neka se ne ističu dok se to ne smiri. Kod njih nema pogrešaka..."

16. IV. 1982.: Jučer dok smo bili s Gospom, pitali smo je možemo li izmoliti jedan "Oče naš..." za njih dvojicu. Odmah je rekla: "Može" i počela moliti. Kad smo završili, nasmija se i meni reče: "Tebi nije ništa drugo u glavi, samo njih dvojica". Ja rekoh: "Pa i nije".

26. IV. 1982.: Gospa: "Biskup u sebi nema nimalo prave ljubavi Božje. Ivica i Ivan neka radi Biskupa ostanu mirni. Što Biskup radi nije po Božjoj volji, pa može činiti što hoće, ali jednog dana vidjet će se pravda koju odavno niste vidjeli."

10. Vicka nije nikada zanijekala da joj je ovo Gospa govorila, ili da ovo nije pisala. Sigurnost i autentičnost ovoga najbolje potvrđuju kasete što ih je o. Grafenauer snimio s Vickom i Marijom. Ostavio je jednu kopiju župi Međugorje, jednu Biskupu i jednu Biskupskoj konferenciji u Zagrebu. Kasetu treba preslušati!

Razgovor s Vickom: "Biskup je pozvan da sudi da li je to Gospa ili nije..." reče o.Grafenauer.
Vicka: Nek on sudi, ali ja znam da je Gospa.
Graf.: Crkva kaže da oni koji su sami u sebe sigurni, da je to baš znak da to Gospa nije...
Vicka: Kome je sumnjivo neka je, meni nije...
Graf.: To nije dobar znak... Ti si jednom rekla Biskupu, da bi on trebao više slušati Gospu nego li Papu...
Vicka: Jesam, jesam...
Graf.: To znači da bi Biskup trebao tebe više slušati nego Papu.
Vicka: Ne mene.
Graf.: Ali Biskup ne zna što je to i možda nije Gospa.
Vicka: Gospa... Gospa.
Graf.: Ti si Biskupu rekla da je kriv, a da ova dva (Vego i Prusina) nisu krivi i da mogu obavljati svećeničke dužnosti (službe).
Vicka: Jesam.
Graf.: Mogu li ispovjedati, je li to Gospa rekla?
Vicka: Jest.
Graf.: Ako je Gospa to rekla, a Papa kaže da ne smiju...
Vicka: Nek Papa govori, ja kažem onako kako jest.
Graf.: Eto, to je da čovjek dođe do onoga: to nije Gospa... Kad Papa rekne: ne

smiju misiti, ne smiju ispovijedati, a Gospa rekne neka ispovijeda, neka misi, to ne može biti.
Vicka: Ja znam kako je u pravu (kako je Gospa rekla).
Graf.: Vidiš, ako Gospa tako rekne, ja bih dao ruku u vatru da to nije Gospa... što čovjek ima veći dar to je veća pogibelj da bude đavao posrijedi.

Kakvo poniženje i uvreda Gospi?! Ona eto, razara posluh u Crkvi, posluh Biskupu, upravi Reda OFM i Sv. Ocu. Ona brani Vegu!

11. **Ukazanje u Cernu** - Cerno je selo nedaleko od Međugorja. Osmoga dana od početka ukazanja bilo je ukazanje blizu Cerna. Ono što se "dogodilo" vidioci su navečer pričali župniku fra Jozi Zovki. Kazali su da je Gospa 4 - 5 puta rekla da će se ukazivati još tri dana, i to 1. 2. i 3. srpnja, odnosno još u srijedu, četvrtak i petak. To je snimljeno na kasetu, publicirano od fra Ive Sivrića, kaseta je umnažana. Par godina kasnije fra Janko Bubalo je tiskao knjigu **Tisuću susreta s Gospom**. To su razgovori s Vickom. Ona to ne spominje, pa ju je upitao fra Janko, da li je Gospa rekla "još tri dana". Ona je odgovorila da se ne sjeća!!!

Kako su ukazanja dalje trajala, branitelji Međugorja su tražili razne isprike, zašto su to vidioci rekli: još tri dana. Ordinarijat ima zapisnik svjedoka ukazanja 03. VII. 1981. Toga dana je jedan franjevac rekao vjernicima: Vi ćete biti veliki krivci pred Bogom ako se prekinu ova ukazanja.

Očito je da Vicka govori neistinu, a Gospa ne može govoriti ono što Vicka priča. Vicka izmišlja. Smije li ovo svijetu ostati nepoznato? Ne smije se činiti zlo (govoriti neistinu o Gospi) da se postigne dobro (hodočašća, molitve...).

12. "Vidjelica" **Marija Pavlović** - Ovdje donosimo prijepis magnetofonske snimke razgovora što ga je s njom vodio o. Grafenauer:

Graf.: Je li Gospa rekla da je Biskup kriv?"
Marija: Jest!
Graf.: Da li je rekla da Vego i Prusina nisu krivi?
Marija: Da!
Graf.: Čim Gospa kaže da je Biskup kriv, čovjek odmah sumnja da to Gospa nije... To što vidioci naokolo govore da je Biskup kriv...
Marija: To je nama Gospa rekla.
Graf.: To stvara pobunu u Hercegovini i to nisu dobri plodovi. Ljudi će se na Biskupa naljutiti, pa će ga ogovarati, i kako Gospa može tako nešto uraditi... Crkva zna da je Gospa dobra i da ona ne bi takvo što uradila.
Marija: Nama je Gospa tako rekla .

Ovo sve znaju i nadb. dr. F. Franić i Laurentin i mnogi drugi , ali ipak o ovome šute. I kakva je to teologija koja može progutati da Gospa proglašava djeci i preko njih cijelome svijetu da njihov Učitelj, Pastir i Liturg, kojemu je Krist preko Crkve zakonito povjerio mjesnu Crkvu - Biskup - nema nimalo u sebi ljubavi Božje, dakle, proglašava ga javnim grešnikom pred cijelim svijetom, poziva ga na obraćenje, a u Međugorju će se moliti na tu nakanu. Izrečene su i tvrdnje da će se i Isus moliti za njega kako bi povjerovao i odlučnije se zauzeo za događaje u Međugorju. Reći da Biskupa čeka Gospin sud jest apsurd, jest uvreda Gospi , Majci Crkve. Nisam bez grijeha, ima me zašto Gospa prekoriti. Bog je jedini sudac. Za svoju biskupsku službu nisam nikada bio prekoren od Sv. Stolice.

13. Tvorac Međugorja **fra Tomislav Vlašić** među ostalim tiskao je i širio na svim glavnim jezicima na 17 stranica: **Jedan poziv u Marijanskoj godini, Milano, 25. 03. 1988.** To je osnutak i poziv za jednu molitvenu zajednicu mladića i djevojaka (iz Međugorja) u zajednički život (Parma, Italija - u povijesti Crkve nečuveno). Oni bi imali spasiti svijet. Nadahnuća i poticaje Gospa je dala njemu i Njemici Agnes Heupel, navodnoj ozdravljenici u Međugorju) koja s Vlašićem upravlja sa Zajednicom kao Franjo i Klara, kaže Vlašić. Da bi pothvat uspio vidjelica Marija je **na traženje fra Tomislava Vlašića dodala na tri stranice:** Moje svjedočanstvo. Ona je član zajednice i piše 21. 04. 1988: (Sento il bisogno...)... Kao što vidite Gospa je dala program Zajednici "Kraljica mira" i vodi ovu zajednicu preko o. Tomislava i Agnes, preko kojih dolaze poruke za zajednicu. Ja sam u zajednici mjesec i pol. Imam ukazanja sama i Gospa me vodi u misterij trpljenja što je temelj ove zajednice. Moram sve pisati i objavit ću kada mi to Gospa reče (Izjava sadrži dvije stranice /15. i 16./ teksta fra T. Vlašića). Shvatila sam Božji plan koji je počeo po Mariji u župi Međugorje.

Branitelji Međugorja su brzo shvatili da će zajednica mladića i djevojaka, u istoj kući život, molitva, rad, spavanje... razoriti sebe i Međugorje, pa su poslali svog provincijala o. fra Jozu Vasilja u Parmu. On je uzeo biskupa Parme mons. B. Cochi i T. Vlašića i poveo ih na Kongregaciju u Rim. Tamo su im rekli da to Crkva ne može odobriti i naređeno je T. Vlašiću da zajednicu raspusti a on da se vrati u Hercegovinu. Vlašić nije odmah poslušao, kasnije se vratio. Tako mi je stvar prikazao o. fra Jozo Vasilj.

14. Ista Marija Pavlović 11. VII. 1988. daje drugu izjavu za javnost, 1 stranica umnožena kao i prve. "Osjećam moralnu dužnost da kažem pred Bogom i Gospom (Madonom) i Crkvom Isusa Krista... Iz teksta 'Jedan poziv...' proizlazi da sam ja dala odgovor Gospin na pitanje fra T. Vlašića etc... Sada izjavljujem da **nisam nikada tražila od Gospe (Madonne) potvrdu za djelo fra Tomislava i Agnes Heupel... Moje prvo svjedočanstvo... ne odgovara istini.** Fra Tomislav

mi je svjetovao nekoliko puta (sic!) da ja kao vidjelica napišem jedno svjedočanstvo koje svijet očekuje... **Sve što sam kazala ne odgovara istini.** Ovo potpisujem pred presv. Sakramentom."

Marija Pavlović

15. Marija ne kaže da prvu izjavu nije dala. Njoj fra T. Vlašić više puta traži izjavu, a to je manipuliranje "vidjelicom". Pa tvrdimo: Marija ili prvi ili drugi put svjesno govori neistinu, laže i to Gospi pripisuje. Očito da je igračka u rukama fra T. Vlašića, ali ne samo sada nego od početka to mi je bilo jasno, samo do ovog slučaja nisam imao ovakav materijalni dokaz. Ovako je fra Tomislav Vlašić manipulirao sa svim "vidiocima", ovako je Marija vidjela Gospu kako plače kad je netko spomenuo Biskupa u molitvenoj skupini: "Iz Gospinih očiju potekla je velika suza. Tekla je niz lice i nestala u oblaku pod njezinim nogama... Gospa je počela plakati i uzašla je na nebo plačući (22. 08. 1984.). Izmišljotina fra T. Vlašića da zastraši Biskupa.

Zašto branitelji Međugorja ove dvije izjave Marijine ne spominju? Treba li ove "grube" stvari pred svijetom skrivati, jer u Međugorju ima mnogo "obraćenja" (Laurentin). Laurentin piše u jednoj svojoj knjizi Dernieres Nouvelles 3, str. 27., da je neki monsinjor molio Mariju neka moli od Gospe neku poruku za njegove svećenike. Marija: "Gospa je rekla neka čitaju Laurentinovu knjigu o Međugorju i neka je šire" (sic!).

Strašan je grijeh: svoje laži podmetnuti Gospi. Kad ovo svijet sazna, tko će im više vjerovati? Diskreditirani su. Ove materijale ne može nitko uništiti, oni će se prepričavati i prepisivati. Znam da ima onih kojima ovo ništa ne znači, oni Međugorje gledaju iracionalno i emocionalno, i sa stanovišta svoga interesa, slijepi su, ali ovi dokumenti idu u povijest Crkve i mariologije.

16. "Vidioc" **Ivan Dragičević** - O velikom znaku Vicka piše u dnevnicima 13 puta, Kronika župna 14 puta, na kazetama 52 puta , a u razgovorima s Biskupom bezbroj puta. U proljeće 1982. zatražio sam da mi vidioci napišu sve o velikom znaku, naravno, tako da ne odaju "tajnu". Napisat će to u dva primjerka, zatvoriti u kovertu, jednu sebi, drugu zatvorenu Biskupu. Kad se znak dogodi, otvorit ćemo koverte i vidjeti da li je unaprijed predskazan. Ondašnji župnik fra Tomislav Vlašić je rekao "vidiocima", recite da vam je Gospa rekla da ništa ne pišete nikome, i nisu pisali. Ivan Dragičević je bio u sjemeništu OFM u Visokom u Bosni, i nije bio obaviješten o tome. K njemu su došli dva člana Komisije dr. M. Zovkić i dr. Ž.

Puljić (sada biskup u Dubrovniku). Dali su mu papir, malo zelenkast, i pisaćim strojem ispisana pitanja. Ivan je bez riječi i bez straha napisao sadržaj znaka, datum i potpis. Par godina kasnije Laurentin je napisao da mu je Ivan rekao da nije ništa napisao, da je članove Komisije prevario. K njemu su 07. III. 1985. u Međugorje otišla 3 člana komisije da ga pitaju, je li istina ono što Laurentin tvrdi. Rekao je da jest i da mogu slobodno otvoriti kovertu koja se čuva na Ordinarijatu, u njoj je samo bijeli papir. Oni su se vratili i pred članovima Komisje koja je u Mostaru zasjedala otvorili pismo. U njemu je na zelenkastom papiru bilo napisano - znak: Gospa je rekla da će ostaviti znak, taj znak ja vama kazujem i povjeravam vama, znak je da će biti veliko svetište u Međugorju u čast moga ukazivanja i to svetište mome liku. Kada? Znak će se dogoditi u 6. mjesecu.
Datum izjave: 9. 05. 1982.
Vidioc: Ivan Dragičević.

Članovi Komisje su pred takvom laži htjeli potpuno prekinuti svako daljne istraživanje, nu ipak su nastavili rad. Fra Slavko Barbarić je za nekoliko dana negdje odveo "vidioce" i instruirao ih da svi, i Ivan, napišu izjavu da Ivan nije odao znak (sic!).

Ivan je slao Biskupu poruke koje je dala Gospa. Tako 24. 04. 1984. Gospa kaže za Biskupa ovako: Gospa kaže: "Moj sin Isus moli za nj kako bi povjerovao i odlučnije se zauzeo za događaje u Međugorju..." Još kaže: "Kako bi on reagovao kada bi moj sin sašao na zemlju? Bi li onda povjerovao?"

Gospa kaže za Komisiju samo ovo: "Moli te, moli te, moli te! Razmislite i doživite moje poruke koje sam izrekla i vidjet ćete zašto sam došla."
Ivan Dragičević, Međugorje

17. "Reci Ocu Biskupu da od njega tražim hitno obraćenje prema događajima u župi Međugorje, da ne bi bilo kasno. Neka se počne približavati ovim događajima s puno razumijevanja, ljubavi i s velikom odgovornošću. Želim da ne stvara suprotnosti među svećenicima i da ne ističe njihove negativnosti. Sv. Otac dao je svim biskupima da izvršavaju zadatke u svojim biskupijama, da rješavaju probleme i svađe. O. Biskup glavni je otac svih župa u Hercegovini. Zato od njega tražim obraćenje ovim događajima. Šaljem mu predzadnju opomenu. Ako se ne ostvari ovo što mu poručujem čeka ga moj sud i sud moga Sina, znači da nije pronašao put moga Sina Isusa. Gospa mi je rekla da vam ovu poruku uručim. Pozdravljam vas mnogo.
Bijakovići, 21. 06. 1983.

Ovo mi je donio fra Tomislav Vlašić, koji je najvjerojatnije to i sastavio u momentu egzaltiranosti.

18. Ivan je par godina pisao svoj Dnevnik ukazanja. To nije objavljeno kao ni Vickini dnevnici ni svih drugih što su pisali, a to su originalni izvori, ali puni naivnosti i očitih neistina i besmisla, dobar su dokaz da vidioci niti vide Gospu niti od nje primaju poruke. Ove poruke je netko drugi sastavljao i dao Ivanu da ih potpiše. Kada mi je o. Grafenauer donio iz Međugorja izvatke iz Vickinog Dnevnika, zatražio sam od nje da mi donese Dnevnik. Pisala mi je 07. 05. 1983.: "Doznajem da se šire izvadci iz mog Dnevnika..." To je bila veoma važna spoznaja da je taj Dnevnik Vicka pisala ili ga smatrala svojim i to je postao argument u rukama Komisije. To je uvidio i fra T. Vlašić pa je u toku 1984. preda mnom i pred Komisijom izjavio da Vicka to pismo nije pisala nego jedan fratar (vjerojatno on), a njoj je samo dao da ga potpiše (sic!). Takvih manipulacija ima mnogo, ali za njih nema ovako jasnih dokaza.

19. **Tajne i tajnovitost.** Od prvih dana "ukazanja" "vidioci", očito poučeni, da bi onemogućili kontrolu, kazali su da svakome od njih "Gospa" govori drukčije. Kad su izmišljene tajne, svaki ima svoje (to je 60 tajni), ne smije ih nikome otkriti. Mirjana i Ivanka od Gospe dobijaju posebno pismo koje nitko ne može pročitati. Na početku nije bilo ekstaza ni isključenosti od okoline, moglo im se govoriti i oni su publici govorili. Bježali su od Komisije. Poučeni kako sami rekoše, pitali su "Gospu" je li mogu zapisati veliki znak u zatvorenu kovertu, a "Gospa" je rekla da ne. Ivan ga je napisao i poslije rekao (snimljeno na magnetofonskoj vrpci) da ga "Gospa" za to nije prekorila. Tajne će predati jednom svećeniku (fratru). Zašto ne Komisiji ili Biskupu, ili Sv. Ocu? Prvih mjeseci su mnogo puta rekli do velikog znaka: još malo, uskoro, brzo... Kad je prošla prva godina promijenili su ton govora. Vicka godinu i pol piše "Gospin život", a on je velika tajna i bit će obavljen "kad Gospa dozvoli". Komisija je tražila taj dnevnik, ali Gospa ne dozvoljava. Može li ga Komisija vidjeti i bez uzimanja ili otvaranja. Ne može! Ovo je dobro smišljeno potezanje za nos naivnih cijeloga svijeta i on će čekati tajne i veliki znak do konce svijeta. Već sam objavio, sada ponavljam: ako Gospa ostavi znak o kome "vidioci" govore, ja ću na koljenima ići iz Mostara u Međugorje (30 km) i moliti fratre i vidioce za oproštenje.

20. **Klevete na Biskupa** - "Na početku je i Biskup vjerovao". Nije istina! Dok su komunisti progonili i fratre i vidioce i hodočasnike, ja sam ih sve branio pa nisam promijenio mišljenje "jer su mi na Republičkoj komisiji prijetili i jer su svećenici 'petrovci' to od mene tražili." To su izmišljene klevete, neke od mnogih. Dok sam ja zatvorene fratre javno branio, fra Jozo Zovko je u istrazi o Biskupu rekao da je vuk i licemjer, tako stoji u optužnici, a njegov advokat Vuković me po

kolegi pitao, što sam se ja sukobljavao sa Zovkom da me onako teško optužuje. Fra Tomislav Vlašić je često u usta "vidjelaca" stavljao "Gospine" tvrdnje da sotona (misli na Biskupa) hoće razoriti njezin plan, a to je jasnije pisao u pismu prijateljima u Vatikanu. Prigovorio sam mu to pred Provincijalom da Biskupa naziva sotonom. Nije zanijekao moju optužbu nego se pravdao da je to pisao u afektu (sic!). U afektu se može nešto reći, ali ne pisati i na strani jezik prevoditi.

21. **Po plodovima** - Najčešći argumenat branitelja Međugorja jest po plodovima se vidi da se Gospa ukazuje. Oni koji znaju više od onoga što vide hodočasnici kad dođu u Međugorje, kažu: po plodovima najodgovornijih boraca Međugorja se vidi da oni ne vjeruju u ukazanja. A kad bi se mogle iznijeti sve one "ružne stvari" argument bi bio svakome jasan, naravno negativan. Ali Laurentin, Rupčić, Vlašić, Barbarić i drugi brižno skrivaju istinu. Ako branitelji Međugorja naiđu na nekoga tko izražava sumnju u ukazanja izoliraju ga, progone ili ga proglase ludim (J. L. Martin). Najveći dio pobožnoga svijeta je naivno nasjeo silnoj propagandi, pričama o ukazanjima, čudesima i takvi zaneseni i fanatizirani postaju najveća propaganda. Ne pada im na pamet da je istina skrivena i da im je neistina grubo nametnuta. Ne znaju da se nije dogodilo nijedno čudesno ozdravljenje ispitano od kompetentnih stručnjaka i institucija kao "Bureau medical de Lourdes". Za ozdravljenike iz Hercegovine nitko ne zna, mali Danijel, stari Jozo Vasilj, Venka Brajčić i drugi navedeni u prvim knjigama o Međugorju, svatko ovdje zna da nisu ozdravili.

22. Karakteristična su **obećanja za ozdravljenja.** Kad se ne ispune onda se niječu, jer nisu dana u magnetofon ili pismeno. Nu, ima dosta tragično završenih obećanja. Interesira nas da li obećanje daje Gospa ili to izmišljaju "vidioci". Mnogo govori tragični završetak Marka Blaževića kako ga je opisao mons. Turk, beogradski nadbiskup, sada u penziji. On piše da je 22. 05. 1984. bio primljen kao pacijent na kardiološko odjeljenje klinike u Beogradu. Dobio je krevet s kojega je ustao i čekao da pođe na operaciju Marko Blažević s Bune kod Mostara. Nadbiskupu je ispričao, a to je ranije pričao mnogim bolesnicima, osoblju i liječnicima, da mu je Gospa obećala preko "vidioca" da će operacija sigurno uspjeti. Časna sestra koja je asistirala operaciji pisala mi je da su sve to njoj pričali Markova žena i kćerka s fanatičkom vjerom u ono što je "Gospa obećala". Jedan liječnik se dao nagovoriti na temelju tih obećanja. Pacijent se nije ni probudio poslije operacije. Za vrijeme operacije grupa bolesnika je žarko molila pred vratima, svi su o tome puno govorili, ali na koncu je svršilo s teškim razočarenjem pa i sramotom pred inovjercima i ateistima. Fra T. Vlašić, u svom stilu skriva istinu, pa je uspio nagovoriti kćerku pokojnog Marka da ide Biskupu i rekne da je Gospa samo rekla da se mole ali da nije obećala da će operacija uspjeti (sic!!!). Rekao sam joj da ne tjera u laž mrtvoga oca ni one kojima je on sam to pričao.

23. **Franjevci i dijecezanski kler "petrovci"** - Odnos franjevaca i dijecezanskog klera uređen je Decizijom Svete Stolice iz god. 1899. prema prijedlogu franjevaca i biskupa franjevca fra Paškala Buconjića. Vjernici bi imali pripadati 50% franjevačkim župama a 50% dijecezanskim. Kako "petrovaca" nije bilo, 1923. su njihove župe prepuštene franjevcima, "ad nutum S. Sedis". Biskup Čule, 1948. osuđen na 11,5 godina zatvora, a izdržao 8,5 godina. Nakon zatvora dijecezanski kler se umnaža. 1968. godine Sveta Stolica naredila je franjevcima da "petrovcima" prepuste 5 župa. Oni su predali jedva dvije. God. 1975. je nakon pregovora od više godina izdan Dekret Sv. Stolice o podjeli župa, ali franjevci su Dekret javno i kolektivno odbacili, iako u mostarskoj biskupiji imaju preko 80% vjernika u župama koje oni administriraju. God. 1976. zbog neposluha skinuta je uprava Provincije skupa s provincijalom Šilićem pa je tako provincija izgubila svoju samostalnost i njom upravlja General preko struktura "ad instar". God. 1979. za kaznu nisu smjeli ići na generalni kapitul na biranje Generala. Prva točka u prvom pismu novog Generala braći bila je: uspostava posluha i surađnje s Biskupom u Hercegovini. Neposluh traje a "Gospa" od početka brani neposlušne franjevce i Vicka piše u svom Dnevniku ukazanja da je Gospa rekla da je za sve nerede u Hercegovini kriv Biskup (vidi točka 9). To se opetuje mnogo puta. Franjevci su podijeljeni. Opozicija koja brani Međugorje uspjela je oboriti upravu "ad instar" koja se približila Biskupu i nametnuti grupu koja brani Međugorje. Novi provincijal "ad instar" fra Jozo Vasilj nije uspio uspostaviti red i mir među svojima pa je pobjegao u misije u Zaire i ne vraća se! (Plodovi!). Zamjenjuje ga Zamjenik, a General poziva na posluh i prijeti čak i ukidanjem Provincije. "**Vrijeme je da svaki uzme vlastitu odgovornost prije nego se dođe do juridičkih sankcija ili do samog ukidanja Provincije** (Acta Ordinis F. M. fasc. I/89.). Provincija neće dobiti vlastitu upravu dok ne izvrši Dekret. Tri vizitatora iz 1988. kažu da nema nijednog franjevca u Provinciji koji je za izvršenje Dekreta. To mišljenje je pretjerano, ali ipak važno.

24. Eto to je manji dio "dobrih plodova", a hodočasnici znaju samo to: Biskup "mrzi franjevce". Ima ipak lijepi broj franjevaca koji dobro surađuju s Biskupom i ne vjeruju u ukazanja, neki nikada nisu ni pristupili nogom u Međugorje.

Jedan broj dobrih franjevaca me moli i zaklinje da nešto napišem, da zajedno počnemo borbu protiv međugorske laži, jer "će Bog teško kazniti nas franjevce što smo cijeli svijet ispunili lažima i neistinom i na tome skupljamo novac".

Od stotine dijecezanskih svećenika u biskupijama u Hercegovini niti jedan ne vjeruje u ukazanja, od 42 biskupa u Jugoslaviji (Ordinariji, pomoćni i penzionirani) samo jedan javno govori da u to vjeruje i bori se za Međugorje. Od 15 članova prve Komisije, sastavljene od Biskupa uz pomoć drugih biskupa i provincijala iz

Jugoslavije, 11 njih je kazalo da u Međugorju nema ništa nadnaravnog, 2 (franjevca) da su ukazanja istinita, 1 član je rekao da je bilo nešto "in nucleo" (na početku), a 1 se uzdržao od glasanja. Ono što su oni tri godine radili Sv. Stolica (protivno onome što branitelji Međugorja šire) nije nikad od mene ni zatražila, ni vidjela niti o tom radu sud donijela, niti Biskupa odbacila.

25. Od početka ovih događaja opominjao sam franjevce da ne idu ispred suda Crkve, da zajedno tražimo istinu, ali vođe su imale cilj dovesti čim prije mase u Međugorje, skupiti mnogo novaca za propagandu i upotrijebiti Gospu za borbu protiv Biskupa. Izmišljali su čudesa na suncu, (mnogi hodočasnici su ozlijedili oči gledajući u sunce), navodili ozdravljenja 50, 150, 200, 300, i koješta govorili videći da svijet vjeruje što god mu se rekne, pogotovu kad je iza svega stao F. Franić, Laurentin... Vjernici se u Međugorju promatraju prema tome kako su instruirani, kao i u svim drugim mjestima ukazanja, pravih ili lažnih. Ovdje je njihov zanos i ganuće proračunato potencirano često do teškog sljepila i fanatizma.

26. Talijanima je dobro poznata "storija" od Gigliole Ebe Giorgini osnovateljice lažnog reda "Pia Opera di Gesu' Misericordioso". Razvedena i ponovno civilno vjenčana, bavila se nadriliječništvom, sakupljala djevojke za svoje redovnice, velike novce dobivala i zarađivala. U službi je imala i dva svećenika, više kuća. Provodila je dvostruki život, imala lažne stigme koje je sama pravila. Njezine "sestre" su je fanatično slijedile, zvale su je Mamma Ebe. Imala je i muških duhovnih zvanja, ali su neke koje su je napustile pričale da vodi nemoralan život. Imala je mnogo dragulja i zlata, dvije jahte, 32 krzna itd. Mnogi u Crkvi su je optuživali, drugi pak fanatično branili pozivajući se na dobre plodove, a dobila je pohvale i priznanja dvojice biskupa. Dva puta po noći je policija provalila u njezinu sobu u kući matici i našla s njom jednog njezinog bogoslova in flagranti. Izbio je skandal, bila je dva puta osuđena na više godina zatvora a s njom i jedan franjevac njezin ispovjednik. Novine su se godinama zabavljale s njezinim skandalima, snimljen je i jedan sramotni film, ali njezine sljedbenice su je fanatično i slijepo branile pa i kada je Red bio raspršen. Za njih je ona bila svetica koja je okupljala zvanja i to je za mnoge bio argument: po plodovima se vidi da je Božja, zvanja, zvanja, ozdravljenja, plodovi, plodovi... Religiozno sljepilo je teško izlječivo. Fanatizam je bio početak hereza, danas temelj sekta.

Protestantski pastor Rev. Jones u južnom Chicagu razvio je silnu karitativnu djelatnost i prikupio puno novaca i oduševljenih fanatičkih pristaša za svoju sektu. Da bi bili slobodniji u svom djelovanju, otišli su u J. Ameriku u Guyanu, njih oko 1.000, osnovali naselje "Jonestown", uveli diktaturu i fanatički posluh svome "mesiji". Pisano je svakakvih čudesnih strašnih stvari, o nemoralu Jonesa, a neki su pokušali pobjeći pa su ih ubili. Onda im je nestalo novaca, govorilo se da će

američka vojska intervenirati, pa je Jones naredio da se povuku u džunglu. Ne videći izlaza, pozvao je sve da se presele u vječnost. Njih preko 900 je s čašom došlo na kotao, popiti otrov i padali mrtvi. Tko im je dao snagu da se ubiju? - Fanatizam! A kada se kršćanskom puku priča o ukazanjima i čudesima, lako ga zahvati nekritičnost, sljepilo i fanatizam. Sve se vjeruje što god se priča.Pričaju da obična krunica u Međugorju postaje zlatna! I vjeruje se.

27. To sljepilo u Međugorju zahvaća svećenike i neke biskupe. Mnogi svećenici iz Italije (Amorth, Restrelli i dr.) su lako mogli čuti ono zašto Biskup i Komisija, i biskupi Jugoslavije i dio fratara i dijecezanski svećenici ne vjeruju, ali su bježali od istine, iako sam svakome rado posvetio vrijeme posjeta. Posebno me čudi nekolegijalnost nekih biskupa. Nitko ne mora prihvatiti moj sud, ali je svatko po savjesti dužan dobro proučiti Međugorje prije nego zauzme stav, posebno ako u Crkvi ima visoki položaj, kao što biskup ima.

"Gospe moja, što su od tebe učinili! " Već devet godina te povlače kao turističku atrakciju, razgovaraju s tobom kad im se prohtije kao s činovnikom na šalteru, donose izmišljene poruke, kažu da ti tamo dolaziš i ukazuješ se, ali osim njihovih tvrdnja nemaju nikakav dokaz da je istina ono što govore, cijeli svijet drže u iščekivanju "velikog znaka" i naivni vjeruju i čekaju. Nažalost, ova lažna senzacija će nanijeti Crkvi veliku sramotu i sablazan. Oni koji vode ne obraćaju se, a nad njima visi prijetnja njihovog Generala o ukidanju Provincije.

Ovo je manji dio onoga što bih htio napisati, a opširnije s dokumentacijom u knjizi, koju ću, nadam se, napisati i izdati.

28. U Međugorju ima puno molitve, pobožnosti, kažu i obraćenja. Primio sam mnogo istinski ganutljivih pisama. Žalim one koji će prije ili kasnije doživjeti razočaranja. Ali ima i fanatizma i praznovjerja i neupućenosti u događanja Međugorja. Primio sam i teških pisama s grubim uvredama koje nije moguće pisati, a sve u ime "Kraljice Mira". Ono pozitivno nikako ne može opravdati neistinu i laž, zato da se pridobije svijet za Boga. "Ja sam došao na svijet da posvjedočim istinu", reče Isus. I danas bi Crkva mogla izvjesne mase privući kad bi ukinula šestu Božju zapovijed, ako bi priznala rastavu braka, ako bi pustila slobodu da svatko vjeruje i radi što hoće ... No Isus je za istinu otišao na križ, i mučenici su za istinu davali živote. Sv. Pavao piše svojim vjernicima: "Ako vam tko navješćuje drukčije Evanđelje od onoga kojega ste primili, neka bude proklet" (Gal 1,9). Danas se u mnogim molitvenim skupinama po cijelome svijetu mole molitve iz molitvenika fra Ivice Vege i meditiraju navodne Gospine poruke kao da je to važnije od Sv. pisma i crkvenog Učiteljstva. Vjerujem da će ipak Gospa isprositi svojoj Crkvi milost da živi Kristovu istinu.

Znam da će biti dobrih, pobožnih duša koje me neće shvatiti, kojima ću izgledati kao neki neprijatelj Gospin. Ja sam više puta bio u Lurdu i u drugim svetištima vezanim uz ukazanja koja je Crkva priznala. Ja branim istinu, branim svetu Crkvu i molim Boga da za ovo budem spreman život žrtvovati.

29. Oni koji su pisali knjige o Međugorju, veoma dobro su ih prodali i obogatili se. Oni koji su pisali kritike slabo su prošli, jer su nailazili na organizirani bojkot. Za "drugu stranu medalje" treba pročitati:

GRAMAGLIA, *L'equivoco sul fenomeno di Megiugorje*

DR. FRA IVO SIVRIĆ (franjevac rodom iz Međugorja, živi u St. Louis - USA), *La face cachee de Međugorje*, francusko i englesko izdanje, tom. I, str. 400, kod Editions Psilog, C.P. 300, Saint- Francois- du- Lac, Quebec, Canada JOC 1MO, tel. (514) 568-3036.

E. MICHAEL JONES, Međugorje: The Untold Story II, Fidelity Press, 206 Marquette Avenia, South Bend, IN 46617, USA, str. 144.

Odgovara: Mons. Pavao Zanic, Setaliste JNA [illegible] 01 Mostar, pp.143.